

Chương 86

Phật Môn Biến Động

N

gôi chùa Thiếu Lâm hùng vĩ, uy nghi trên núi Thiếu Thất, đứng sững giữa cánh rừng bốn bề vây bọc bao la.

Con đường lên chùa trải sỏi đá thẳng tắp, hai bên toàn là tùng bách xanh mướt.

Cứ mỗi một đoạn đường lên chùa mọc lên một cái tháp nhỏ, các trung niên hòa thượng tay cầm thiền trượng đứng canh phòng nghiêm mật.

Trên sân chùa Thiếu Lâm đã có gần bốn trăm tầng nhân, lớp xử thiền trượng, lớp xử đoản đao, phản chiếu ánh nắng chiếu lạnh khiếp người.

Trong Đại Hồng Bảo Điện, sáu vị đại sư tuổi lục tuần, ba mươi hai vị cao tăng tuổi ngũ tuần tay cầm thiền trượng nặng trăm cân, hai bên tả hữu bốn mươi tám trung niên hòa thượng xử giới đao dẫn từ ngoài cánh cửa lớn tới bên trong.

Tất cả đều lặng im phăng phắc, không có một tiếng động nhỏ.

Trên bục thờ Phật Như Lai, khói trầm từ hai chiếc cồng đồng bay lên nghi ngút, nghiêm trang đến lạnh người.

Bỗng...

Một hồi đại thần chung gióng lên ngân nga vang rền khắp cả trong ngoài chùa Thiếu Lâm.

Tất cả từ đại sư, cao tăng và trung niên hòa thượng quay hướng về trong phương trượng mặt mày nghiêm trang, tay chấp trước ngực.

Một lão đại hòa thượng tuổi trạc thất tuần, mặt tròn như vầng trăng, vận cà sa vàng, mắt sáng rực tinh quang từ trong phương trượng chậm chậm bước ra.

Quần tăng hô to:

- Cung thỉnh Phật giá chứng môn nhân!

Lão đại hòa thượng chính là lão chứng môn nhân phái Thiếu Lâm, bước tới giữa Đại Hồng Bảo Điện, cất tiếng như chuông rền:

- Bần tăng miễn lễ cho chư vị đạo hữu.

Lão chứng môn nhân nhìn lướt qua sáu vị đại sư gồm có:

Hoàng Đạo đại sư.

Vong Ngã đại sư.

Bát Nhã đại sư.

Phổ Độ đại sư.

Tuệ Quang đại sư.

Thiền Tịnh đại sư.

Lão chủởng môn nhân nhìn Hoàng Đạo đại sư:

- Hoàng Đạo đạo hữu, mọi việc bố trí trong ngoài bảo tự đã xong chưa?

Hoàng Đạo đại sư chấp tay:

- Trình bạch chủởng môn nhân, bản tăng đã bố trí tất cả xong rồi.

Lão chủởng môn nhân hỏi:

- Đạo hữu bố trí trong ngoài như thế nào hãy nói cho bản tăng được rõ?

- Trình bạch chủởng môn nhân, bản tăng bố trí con đường từ dưới chân núi lên tới phật đài có năm phật xá, mỗi phật xá có năm tiểu đạo hữu canh phòng, khi nào bọn Thiên Ma giáo xuất hiện, phật xá dưới chân núi sẽ phóng hỏa pháo báo động cho phật xá thứ hai và cứ như vậy cho tới phật đài để chúng tăng sẵn sàng ứng chiến.

Lão chủởng môn nhân gật đầu:

- Được! Còn trước cổng chùa và trong sân, đạo hữu bố trí ngăn địch cách nào?

- Trình bạch chủởng môn nhân, phía trước chùa bản tăng bố trí Cửu Cung Huyền Huyền trận gồm một trăm bốn mươi tầng chúng, sử dụng thiên trượng, giới đao.

- Còn phía trong sân chùa, đạo hữu dàn trận gì?

- Bản tăng dàn trận Khổn Ma gồm có một trăm hai mươi sáu tầng nhân, trong đó có ba mươi cao tăng đạo hữu, sử dụng thiên trượng và xích thừng. Tại trung ương trước thêm đi vào cửa Đại Hồng Bảo Điện, bản tăng và chư vị...

Hướng sang năm vị đại sư, Hoàng Đạo đại sư tiếp lời:

- Vong Ngã đại sư, Bát Nhã đại sư, Phổ Độ đại sư, Tuệ Quang đại sư, Thiền Tịnh đại sư trấn thủ ngăn chặn bọn Thiên Ma giáo đột kích vào trong phương

trượng. Phía trong Đạo Hạnh đại sư, Phục Ma đại sư và hai mươi bốn xạ thủ mai phục trong bóng tối chờ ả giáo chủ Thiên Ma giáo lọt vào sẽ động thủ.

Lão chưởng môn nhân gật đầu:

- Tốt!

Lão chưởng môn nhân chưa kịp nói thêm lời nào chợt trông thấy một tráng niên hòa thượng từ ngoài cửa điện chạy bắn vào.

Gã tới trước mặt lão chưởng môn nhân, chấp tay:

- Bẩm chưởng môn nhân.

Lão chưởng môn nhân hỏi mau:

- Chuyện gì, nói mau?

Giọng nói của gã tráng niên hòa thượng run run:

- Bẩm chưởng môn nhân, hỏa pháo dưới chân núi vừa bắn lên báo hiệu phật xá đầu tiên đã thất thủ.

Hoàng Đạo đại sư và năm vị đại sư cùng cau mày, tức thì khẩn trương lên.

Lão chưởng môn nhân phất cánh tay áo cà sa:

- Lui!

Tráng niên hòa thượng xá dài, quay mình chạy bắn trở ra ngoài cổng chùa.

Lão chưởng môn nhân phất tay sang sáu vị đại sư:

- Chư vị đạo hữu theo bản tăng.

Dứt câu, lão chưởng môn nhân đi trước.

Hoàng Đạo đại sư, Vong Ngã đại sư, Bát Nhã đại sư, Phổ Độ đại sư, Tuệ Quang đại sư, Thiên Tịnh đại sư theo sau lão chưởng môn nhân.

Liên đó, ba hồi đại thần chung gióng lên rền vang khắp chùa Thiếu Lâm, chấn động cả bốn phía cánh rừng ngọn núi Thiếu Thất.

Hàng trăm trung niên lẫn tráng niên hòa thượng xông xáo cả lên, thiền trượng, giới đao, trường kiếm lăm lăm trong tay chuẩn bị ứng chiến.

Bầu không khí trong ngoài chùa Thiếu Lâm khẩn trương cực độ.

Bởi ai ai cũng đều hiểu công lực của nữ giáo chủ Thiên Ma giáo cao thâm vô lượng, các nữ đồ đệ võ công tuyệt luân và chúng giáo đồ dữ tợn, hung hăng như bấy quỷ dữ. Hôm nay quả là ngày bất thường của phái Thiếu Lâm.

Lão chưởng môn nhân và sáu vị đại sư ra khỏi cổng chùa thì dừng lại.

Lão chưởng môn nhân nhìn một trăm bốn mươi tráng niên hòa thượng chia làm hai cánh, một cánh sử thiền trượng, một cánh xử giới đao bầy trận Cửu Cung Huyền Huyền trận, sát khí đằng đằng, khế gặt đầu tỏ sự hài lòng.

Một cây hỏa pháo từ phật xá thứ ba bắn lên không trung, báo hiệu nơi này vừa bị thất thủ. Và bọn Thiên Ma giáo sắp lên tới đỉnh núi.

- o O o -

Chương 87

Đại Ác Chiến

oàng hôn xuống.

Cảnh sắc núi rừng Thiếu Thất mập mờ.

Màn sương trắng trùm phủ khắp không gian như khoác chiếc áo tang.

Lão chưởng môn nhân, sáu vị đại sư Thiếu Lâm và quần tăng hướng mắt vào con đường sỏi đá, im lặng đợi chờ bọn Thiên Ma giáo.

Tất cả đều nín thở trong bầu không khí căng thẳng cực kỳ.

Vầng trăng tròn vành vạnh từ từ lên, dẹt ánh sáng ngập tràn trên núi rừng Thiếu Thất, phản chiếu thiên trượng, giới đao, trường kiếm ngập ngời tử khí.

Bỗng có tiếng nhạc từ phía dưới núi trỗi lên, âm thanh ma quái rợn người.

Hoàng Đạo đại sư quát:

- Tất cả chuẩn bị!

Một trăm bốn mươi trảng niên hòa thượng trong Cửu Cung Huyền Huyền trận xông xáo, thiên trượng, giới đao cùng lướt cất lên.

Tiếng nhạc ma quái càng lúc càng gần, báo hiệu nữ giáo chủ Thiên Ma giáo sắp lên tới.

Phút chốc hai mươi mấy chiếc đèn xanh rờn như những chiếc ma đăng xuất hiện.

Dẫn đầu là hai mươi bốn quái nhân hình thù kỳ dị, vận võ phục đen, tay cầm quái kiếm màu đen đi trước.

Hai mươi bố tên quái nhân này chính là vô thường quỷ.

Kế đó, hai ả thiếu nữ áo đen và áo lam theo sau.

Sau lưng hai ả, một chiếc kiệu hoa lộng lẫy do bốn ả thiếu nữ áo tím khiêng chạy như bay.

Cuối cùng có trên ba trăm giáo đồ Thiên Ma giáo tay cầm quái khí, giới đao, ùn ùn lên núi.

Còn cách Cửu Cung Huyền Huyền trận khoảng hơn hai mươi trượng, Hắc y nữ Câu Phụng thét:

- Dừng lại!

Hai mươi bốn tên quái nhân vô thường quỷ liền dừng lại, chia ra đứng hai phía nhường cho chiếc kiệu hoa lộng lẫy đi tới.

Tiếng nhạc ma quái vụt im đi.

Hắc y nữ Câu Phụng và Lam y nữ lướt tới cách Cửu Cung Huyền Huyền trận chừng mười lăm trượng liền dừng lại.

Bốn ả thiếu nữ áo tím khiêng kiệu hoa tới đặt xuống đất đối diện lão chưởng môn nhân và sáu vị đại sư Thiếu Lâm.

Bầu không khí căng thẳng đến ngạt thở.

Lão chưởng môn nhân và sáu vị đại sư Thiếu Lâm vượt qua Cửu Cung Huyền Huyền trận đến đứng trước chiếc kiệu hoa lộng lẫy, cùng đảo mắt quan sát thế lực của Thiên Ma giáo.

Lão chưởng môn nhân nhìn kiệu hoa, cất giọng như chuông rền:

- A di đà Phật! Bần tăng thỉnh mời nữ thí chủ dời gót tới đây cùng bần tăng đàm đạo.

Màn kiệu liền vén lên.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô xuất hiện trong bộ cung trang màu hồng lộng lẫy chẳng khác một nàng tiên dưới ánh trăng, dù trên gương mặt vẫn che vuông lựa màu hồng.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô xuống kiệu hoa, khoan thai bước tới đứng trước mặt lão chưởng môn nhân và sáu vị đại sư Thiếu Lâm.

Ả rảo cặp mắt đẹp mê hồn nhìn qua quần tăng một lượt.

Một trăm bốn mươi trung niên hòa thượng trong Cửu Cung Huyền Huyền trận trái tim đều đập loạn lên.

Sáu vị đại sư Thiếu Lâm nhờ công phu tu niệm dày dặn tuy không bị hút hồn nhưng cũng không dám nhìn thân hình rực lửa của nữ giáo chủ Đào Thất Cô.

Lão chưởng môn nhân chỉh sắc diện:

- A di đà Phật! Bần tăng xin hỏi, do nguyên cố nào thí chủ gửi tối hậu thư cho bần tăng, nói rằng đêm nay sẽ tới đây giết tất cả chúng tăng nhân trong chùa Thiếu Lâm?

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô cất tiếng trong như rót ngọc nhưng pha trộn âm thanh ma quái rợn người:

- Lão đại hòa thượng đừng giả vờ, nửa bức Cửu Trùng Đồ ở đâu, hãy đem nộp cho bản tòa.

Lão chủồng môn nhân cau cặp lông mày bạc:

- Bần tăng không có nửa bức Cửu Trùng Đồ, thí chủ đã hiểu lầm.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô trừng mắt:

- Lão đại hòa thượng nói láo. Cái đêm tàn phá Thạch gia trang, không có lão tới tham dự hay sao? Bản tòa vừa được tin chính lão đã chiếm được nửa bức Cửu Trùng Đồ trong đêm đó, đem về chùa giấu trong Tàng Kinh Các, đúng không?

Lão chủồng môn nhân nổi giận:

- Nữ thí chủ chớ nghe lời đồn nhảm có ác ý của bọn giang hồ muốn cho Thiên Ma giáo và Thiếu Lâm giao tranh.

Nữ giáo chủ Cửu Trùng Đồ “hừ” một tiếng:

- Được rồi, nếu lão đại hòa thượng nói không có nửa bức Cửu Trùng Đồ trong Tàng Kinh Các, ta sẽ vào đó khám xét xem lão còn chối cãi được nữa hay không.

Lão chủồng môn nhân dựng đứng cặp lông mày bạc:

- Tàng Kinh Các là chốn thâm nghiêm của bản tự, bất cứ là ai cũng không được vào. Thí chủ muốn tới đó hãy vượt qua trận này.

Lão trở sang Cửu Cung Huyền Huyền trận.

Nhìn một trăm bốn mươi trung niên hòa thượng trấn Cửu Cung Huyền Huyền trận, nữ giáo chủ Đào Thất Cô cười hắc hắc:

- Cửu Cung Huyền Huyền trận ư? Cái trận nhỏ mọn này có gì ghê gớm mà lão đại hòa thượng phải khoe khoang. Lão hãy xem ta phá trận.

Lão chủồng môn nhân gật đầu:

- Được! Nữ thí chủ đã bất ngộ, lẽ nào bắn tăng lại cản ngăn, có điều bắn tăng cho biết trước Cửu Cung Huyền Huyền trận chín phương vị đều là cửa tử, không có cửa sanh.

Dứt tiếng, lão chưởng môn nhân và sáu vị đại sư Thiếu Lâm lui trở về chỗ cũ.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô kể miệng vào tai Hắc y nữ Câu Phụng thì thầm một hồi.

Hắc y nữ Câu Phụng gật đầu.

Ả quay sang hai mươi bốn quái nhân tóc dài cầm quái kiếm đen sì:

- Chư vị hãy theo ta.

Hắc y nữ Câu Phụng bước vào Cửu Cung Huyền Huyền trận.

Hai mươi bốn quái nhân tóc dài theo sau.

Trung niên hòa thượng điều khiển trận phát cây cờ đỏ, quát to:

- Biến trận!

Một trăm bốn mươi trung niên hòa thượng ứng thình, từ hai cánh tả hữu xáp vô, vạch một vòng tròn bao vây Hắc y nữ Câu Phụng và hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ vào chính giữa.

Thế trận bày ra chín cửa sát khí mờ mờ.

Trung niên hòa thượng cầm cây cờ đỏ điều động, quát:

- Động thủ!

Lời hấn vừa dứt, bảy mươi thiên trượng hợp cùng bảy mươi giới đao trút vào chính giữa trận.

Hắc y nữ Câu Phụng hét:

- Phóng độc!

Hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ hú lên như quỷ tru, vung hai mươi bốn quái kiếm cong queo liên liên

Từ mỗi quái kiếm vọt ra luồng khí đen sì nhằm vào một trăm bốn mươi trung niên hòa thượng, nháy mắt tràn lan khắp cả đấu trường.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm kinh hãi quát:

- Âm ti độc!

Âm ti độc, một loại kịch độc tối thượng tuyệt tích trên giang hồ lâu nay bỗng xuất hiện trong Thiên Ma giáo do hai mươi bốn tên quái nhân vô thường quý sử dụng.

Huych... huych... huych...

Khí đen vọt tới đâu bọn trung niên hòa thượng ngã lăn tới đó.

Chỉ trong khoảnh khắc đã có trên sáu mươi trung niên hòa thượng nằm bất tỉnh trên đấu trường.

Còn lại quá đổi kinh hoàng tháo chạy tán loạn.

Dĩ nhiên, Cửu Cung Huyền Huyền trận hoàn toàn tan rã.

Lão chưởng môn nhân lẫn sáu vị đại sư Thiếu Lâm cùng sững sốt trở mắt nhìn vào đám khí đen vừa tan loãng.

Cửu Cung Huyền Huyền trận vốn là một kỳ trận danh tiếng lấy lòng của môn phái Thiếu Lâm xưa nay, giờ bị Hắc y nữ phá tan trong nháy mắt, quả là một chuyện ngoài sức tưởng tượng của lão chưởng môn nhân.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô nhìn lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm, cười hắc hắc:

- Thế nào? Cửu Cung Huyền Huyền trận của môn phái Thiếu Lâm chỉ có thế thôi ư? Lão đã thấy rồi, bây giờ tất cả hãy tránh qua cho bản giáo chủ vào Tàng Kinh Các.

Lão chưởng môn nhân cố giữ nét mặt bình tĩnh:

- Nữ thí chủ đừng tự phụ, hãy còn một trận đang chờ nữ thí chủ trong kia.

Lão chưởng môn nhân phát cánh tay áo cà sa sang sáu vị đại sư và quần tăng ra lệnh.

Tất cả tháo lui và trong sân cỏ.

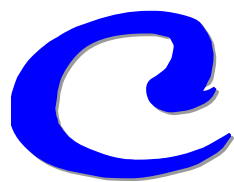
Một trăm hai mươi trung niên hòa thượng do một vị đại sư điều khiển đã giàn thành Khổn Ma đại trận trên sân cỏ trước cánh cửa vào tòa Đại Hồng Bảo Điện.

Lão chưởng môn nhân và sáu vị đại sư Thiếu Lâm lùi lại, đứng trên thêm khán trận.

- o O o -

Chương 88

Đại Phá Khổn Ma Đại Trận

hờ cho chuông môn nhân, sáu vị đại sư Thiếu Lâm và quần tăng tháo lui vào sân cỏ, nữ giáo chủ Đào Thất Cô nhìn Hắc y nữ Câu Phụng và Lam y nữ:

- Nhị nữ hãy hướng dẫn chư vị vô thường quỷ đi theo ta.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô ung dung bước qua cửa cổng chùa vào trong, dừng lại trước Khổn Ma đại trận, chú mắt quan sát trận đồ.

Hắc y nữ Câu Phụng hướng dẫn hai mươi bốn tên quái nhân vô thường quỷ cùng đi với Lam y nữ vào trong cổng chùa.

Chợt, từ đâu không rõ, hai bóng đen một lớn một nhỏ nhẹ như làn mây bay tới đáp trên một cành cổ thụ phía ngoài cổng chùa.

Dưới ánh trăng cho thấy lơ mờ đó là một cặp nam nữ mặt mũi đen sì giống như loài quỷ dữ. Cả hai phóng mắt nhìn xuống sân chùa.

Bóng lớn day qua bóng nhỏ, thì thầm:

- Phụng muội, tất cả bọn trọc đã ra ngoài đối phó với ả giáo chủ Đào Thất Cô. Thừa dịp này chúng ta lên vào Tàng Kinh Các lấy nửa bức Cửu Trùng Đồ là thượng sách.

Bóng nhỏ đáp thật khẽ:

- Ca ca chớ nên vọng động, chùa Thiếu Lâm có tiếng là nơi nghiêm mật, sư sãi đông như mây, lẽ nào phía trong không có người phòng thủ. Chúng ta vào đó sẽ bại lộ hành tung, chừng đó sẽ trở thành đích nhắm của cả Thiên Ma giáo và Thiếu Lâm, họa không phải là nhỏ. Tốt hơn chúng ta cứ ở đây quan sát tình hình, sau đó tùy theo diễn biến mà hành động.

Thì ra hai bóng đen trên tàng cây cổ thụ chính là Thạch Phá Sơn và Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng.

Tới đây, Thạch Phá Sơn, Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng im lặng không nói nữa.

Hai người chú mắt nhìn xuống đấu trường.

Bấy giờ, nữ giáo chủ Đào Thất Cô cất tiếng lạnh lạnh:

- Lão đại hòa thượng, hãy xem ta phá trận đây.

Ả dạy qua Hắc y nữ Câu Phụng:

- Câu Phụng, hãy hướng đạo chư vị vô thường quỷ phá tan trận quái quỷ này.

Hắc y nữ Câu Phụng ứng thỉnh cùng hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ xông vào Khổn Ma đại trận.

Hoằng Đạo đại sư quát:

- Động thủ!

Lập tức, sáu mươi trung niên hòa thượng phía trái vùng thiền trượng tấn công liền. Bóng trượng mịt mù, trượng kinh hốt gió ào ào như vũ bão. Đồng thời, sáu mươi trung niên hòa thượng bên phải cùng lượt vẩy sáu mươi sợi xích thẳng như một bầy hắc xà lao vút vào nhằm quần cổ hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ và Hắc y nữ Câu Phụng.

Bị tấn kích bất ngờ, Hắc y nữ Câu Phụng không kịp ra lệnh cho hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ phóng Âm ti độc.

Ả thét:

- Phi thân!

Hắc y nữ Câu Phụng theo tiếng thét cất mình lên cao tránh thiền trượng lẫn sợi dây thùng quàng vào cổ.

Hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ cùng lượt bốc mình lên, thoát khỏi trận mưa thiền trượng và xích thẳng.

Rồi tình trạng cứ thế diễn ra, Hắc y nữ Câu Phụng và hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ mãi phi thân né tránh dây xích thẳng không một phút giây nào được ngừng nghỉ.

Hắc y nữ Câu Phụng và hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ rơi vào thế bị động hoàn toàn.

Bởi vì hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ không thể nào trụ hình để vận chân khí phóng Âm ti độc từ trong hai mươi bốn cây quái kiếm đen sì cong veo kia được.

Sáu mươi trung niên hòa thượng sử dụng xích thẳng vô cùng điêu luyện, nhanh lẹ như chớp giăng sao xẹt. Khiến cho đối phương chỉ kịp né tránh, không thể đánh trả lại được một chiêu nào.

Đứng trên bậc thềm trước cửa vào Đại Hồng Bảo Điện giám trận, lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm thấy tình trạng này trên gương mặt đạo mạo hiện nét vui tươi.

Sáu vị đại sư vô cùng hoan hỉ, đình ninh chẳng bao lâu nữa Hắc y nữ Câu Phụng và hai mươi bốn quái nhân vô thường quý sẽ kiệt sức.

Bồng, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô thét:

- Lam y nữ, xung trận.

Vèo!

Tiếng thét chưa dứt, nữ giáo chủ Đào Thất Cô đã bay vèo vèo vào Khổn Ma đại trận.

Lam y nữ khẩn cấp vọt theo sau nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô.

Thân ảnh của nữ giáo chủ Đào Thất Cô và Lam y nữ như hai chiếc bóng u linh, từ trên cao gần hai trượng vạch một bầu tròn, vừa búng chỉ lực nghe rền rẹt.

Hàng ngàn chỉ ảnh màu đỏ vải qua tám hướng, nhằm vào một trăm trung niên hòa thượng sử xích thẳng lẫn thiên trượng.

Nhiều tiếng rú thảm khốc nổi lên, nhiều bóng vàng ngã xuống, thiên trượng, xích thẳng bay ra ngoài lộp bộp.

Chỉ trong nháy mắt đấu trường im bặt.

Trên sáu mươi trung niên hòa thượng nằm bất động trên sân cỏ, còn lại bao nhiêu bỏ chạy ra ngoài xa, mặt mày tái xanh không còn chút huyết sắc.

Bọn chúng trở mắt nhìn nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô như nhìn một quái thần khủng khiếp.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô chỉ xuất một chiêu phá tan Khổn Ma đại trận, quả là ngoài sức tưởng tượng của mọi người.

Lão chưởng môn nhân và sáu vị đại sư Thiếu Lâm sửng sốt đến lạng người, chôn chân tại chỗ.

Trên tàng cây cổ thụ, Thạch Phá Sơn day qua Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng:

- Phụng muội, công lực của ả Đào Thất Cô đã đạt tới mức siêu phàm, chắc chắn đêm nay môn phái Thiếu Lâm sẽ bị tiêu diệt, ả sẽ vào Tàng Kinh Các chiếm lấy nửa bức Cửu Trùng Đồ. Chúng ta phải hành động thế nào?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng đáp thăm:

- Dù thế nào chúng ta vẫn phải chờ cho tới mãn cuộc, rồi tùy theo tình hình mà hành động. Muội cũng muốn xem trận đấu giữa lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm và ả giáo chủ Đào Thất Cô. Thạch ca ca đừng nóng nảy, hãy nán chờ một lúc nữa.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô nhìn lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm cười hắc hắc.

Ả nói:

- Lão đại hòa thượng, trận Khổn Ma đã tiêu tan rồi, còn đợi gì mà không tránh cho ta vào Tàng Kinh Các lấy Cửu Trùng Đồ. Nếu lão cứ ương ngạnh, bắt buộc ta ra lệnh cho hai mươi bốn vị vô thường quỷ phóng Âm ti độc, chừng đó môn phái Thiếu Lâm xem như bị tiêu diệt.

Ả quay qua hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ, hét:

- Chuẩn bị phóng Âm ti độc!

Hai mươi bốn quái nhân vô thường quỷ hú lên như quỷ tru, cất cao quái kiếm đen sì.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô lại hét:

- Nhị nữ, chuẩn bị huyết tẩy bọn trọc này.

Hắc y nữ Câu Phụng và Lam y nữ ứng thình, quay ra ngoài cổng, cùng hét:

- Các ngươi đâu!

Trên ba trăm giáo đồ Thiên Ma giáo từ nãy đứng ngoài cửa cổng đồng thanh hô to chấn động, rồi rầm rập kéo vào ngập cả sân cỏ, giới đao trường kiếm cất lên chom chom sáng lòe.

- o O o -

Chương 89

Trận Đấu Cuối Cùng

L

ão chưởng môn nhân Thiếu Lâm xuống thêm, đứng trước mặt nữ giáo chủ Đào Thất Cô.

Gương mặt đạo nhân trầm trọng khác thường:

- A di đà Phật! Bần tăng có một điều sau cùng, chẳng hiểu nữ thí chủ có chịu nghe hay không?

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô khinh giọng:

- Điều gì, lão đại hòa thượng cứ nói ra, nếu được bản tòa sẽ sẵn sàng đáp ứng.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm chậm rãi:

- Nữ thí chủ đã phá trận Cửu Cung Huyền Huyền trận và Khổn Ma đại trận, đó là xảo kỹ chứ chưa phải đã thắng võ công của Thiếu Lâm. Bần tăng không muốn máu nhuộm cửa thiền, đặc tội với đấng từ bi phạt tổ. Bây giờ bần tăng sẽ đấu một trận cuối cùng với thí chủ, quyết định hơn thua. Nếu như bần tăng thua, thí chủ cứ tự do vào Tàng Kinh Các tìm Cửu Trùng Đồ. Nhược bằng bần tăng thắng, thí chủ và chư vị rời khỏi chùa này. Chẳng hiểu thí chủ có khứng chịu hay không?

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô gật đầu không chút do dự:

- Tất nhiên là ta bằng lòng. Lão đại hòa thượng hãy chuẩn bị. Tất cả chúng môn đồ, giáo đồ hai bên phải lui ra ngoài ba mươi trượng.

Bên này, Hắc y nữ Câu Phụng và Lam y nữ truyền lệnh cho hai mươi bốn quái nhân vô thường quý và trên ba trăm giáo đồ Thiên Ma giáo trở lui ra cổng chùa.

Bên kia Hoằng Đạo đại sư ra lệnh cho quần tăng lui ra ngoài ba mươi trượng. Sáu vị đại sư Thiếu Lâm trở lên thêm, dàn thành hàng ngang đứng giám trận.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm từ từ bước tới đối diện nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô, cách khoảng ba trượng.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm hỏi:

- Bần tăng và thí chủ, ai động thủ trước đây?

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô tự phụ:

- Lão đại hòa thượng hãy xuất chiêu trước để được toại nguyện sau khi thảm bại.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm thân vững như tòa cổ tháp, hữu chưởng như bàn tay phật cất lên bằng ngực, mắt chớp tinh quang, nhìn thẳng vào vòng lụa hồng bịt mặt của nữ giáo chủ Thiên Ma giáo, báo hiệu:

- Nữ thí chủ hãy lưu tâm, bần tăng sắp xuất chiêu Kim La Hán thần công.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô thân hình hơi thấp xuống, ung dung giờ ngọc chưởng lên, báo hiệu:

- Bản tòa sẽ xuất chiêu Thiên Ma chưởng pháp, lão đại hòa thượng hãy đề phòng.

Hữu chưởng của lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm hiện ra một đạo bạch quang chói lọi bay lên.

Ngọc chưởng của nữ giáo chủ Đào Thất Cô xuất hiện luồng khí thể màu xanh như con thanh xà phóng tới.

Hai đạo khí thể nhập lại phát ra một tiếng nổ như sét đánh.

Đấu trường rung chuyển, áp kinh phóng vọt lên cao hàng năm mươi trượng, vẩn vũ trên không.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm lui lại một bộ, gương mặt đạo mạo biến đổi, hơi thở nặng nề.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô vẫn đứng yên như không có việc gì.

Trên tàng cổ thụ, Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng nói khế bên tai Thạch Phá Sơn:

- Công lực của ả nữ giáo chủ Đào Thất Cô quả nhiên cao thâm vô lượng, có thể ngang hàng với sư mẫu của tiểu muội. Ca ca chớ nên coi thường.

- Sư mẫu của Phụng muội là...

- Lãnh Hồn Tiên Nương, hình như đã có lần tiểu muội nói với ca ca rồi.

- Huynh nhớ rồi. Kìa, ả Đào Thất Cô và lão trọc sắp đấu tiếp.

Hai người im lặng chú mắt nhìn xuống đấu trường theo dõi trận đấu.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô ung dung, giờ ngọc chuông lên, nói:

- Chiêu thứ hai này thuộc về phần bản tòa. Ta sẽ xuất chiêu Mông Hồ Ly Nguyệt, lão đại hòa thượng hãy cố giữ lấy mạng mình.

Ngọc chuông của ả yêu phụ liền hiện ra một cái mống nửa vàng, nửa đỏ kỳ dị bay lên cao như cầu vồng.

Lão chuông môn nhân Thiếu Lâm quát:

- Quả độc hại, bản tăng xuất chiêu Vô Biên Phật Pháp.

Chuông hình như bàn tay phát từ chuông trung lão chuông môn nhân Thiếu Lâm vọt lên tiếp lấy bóng chuông như chiếc mống của đối phương.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, khắp cả đấu trường như đang hồi bão táp phong ba, khiến cho quần tăng lẫn chúng giáo đồ bên ngoài kinh hãi dạt ra xa.

Lão chuông môn nhân Thiếu Lâm rú nghẹn, đưa tay lên dè trên ngực, miệng phun một vòi máu, loạng choạng đứng hết muốn vững.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô lui lại hai bộ, vuông lụa hồng bịt mặt rung rinh.

Tình trạng lão chuông môn nhân mang nội thương rất nặng, không còn giao đấu nổi nữa.

Bát Nhã đại sư chạy ra đỡ lấy chuông môn nhân.

Quần tăng khiếp đảm, tất cả thể hiện trên gương mặt vừa buồn rầu vừa thất vọng.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô nhìn lão chuông môn nhân Thiếu Lâm, cười khinh:

- Lão đại hòa thượng đã thua rồi, bây giờ bản tòa cho đệ tử vào Tàng Kinh Các thu lấy nửa bức Cửu Trùng Đồ. Nhưng trước nhất lão hãy đến dẹp bọn xạ thủ ẩn nấp phía sau phương trượng, được chứ?

Rõ ràng trước khi tới chùa Thiếu Lâm, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô đã biết sự phòng thủ của lão chuông môn nhân, điều này khiến cho sáu vị đại sư kinh hãi.

Lão chuông môn nhân Thiếu Lâm nuốt trọn một cuộn máu, thở hào hển, nói:

- Bản tăng đã thua rồi, nữ thí chủ cứ tự tiện vào Tàng Kinh Các.

Lão day qua Hoằng Đạo đại sư:

- Hoằng Đạo đạo hữu hãy vào trong bảo chú tăng xạ thủ cho nữ thí chủ đi vào.

Hoằng Đạo đại sư ứng thính, đi nhanh vào tòa Đại Hồng Bảo Điện.

Thiền Tịnh đại sư bực tức nói khế vào tai Tuệ Quang đại sư:

- Tuệ Quang đạo hữu, Thiếu Lâm chúng ta xưa nay là ngôi sao bắc đẩu võ lâm, nay lại chịu nhục như thế này thì còn lãnh đạo được ai nữa. Bần tăng liệu chế đấu với ả yêu phụ một trận tử sanh.

Tuệ Quang đại sư lắc đầu:

- Lão chưởng môn nhân đã ban lệnh rồi, chúng ta không nên cãi, công lực của ả yêu phụ này cao thâm không thể tưởng, dù cho sáu người chúng ta liên thủ cũng không đỡ nổi một chiêu của ả.

Nếu đạo hữu thách đấu với ả, chỉ sợ ả nổi giận sẽ tàn sát tất cả chúng tăng nhân, đốt luôn chùa, xem như Thiếu Lâm bị tiêu diệt.

Giáo lý nhà phật có câu “Cương cường tắc chết”. Nếu đạo hữu không dẫn tâm sẽ hỏng cả đại sự ở sau này.

Tới đây đã trông thấy Hoằng Đạo đại sư trở ra, chấp tay:

- Bẩm chưởng môn nhân, bần tăng đã an bày chư vị đạo hữu xạ thủ, chưởng ngại đã tháo gỡ xong.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm nhìn nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô:

- Thỉnh mời nữ thí chủ vào Tàng Kinh Các.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô quay sang Hắc y nữ Câu Phụng, ra lệnh:

- Câu nhi, hãy dẫn bốn mươi giáo đồ vào Tàng Kinh Các lục soát, thu lấy nửa bức Cửu Trùng Đồ cho ta.

Hắc y nữ Câu Phụng vâng dạ, dẫn bốn mươi giáo đồ sử trường kiếm đi liền.

- o O o -

Chương 90

Thành Bại Tại Thiên

T

rên cành cây cổ thụ, Thạch Phá Sơn bồn chồn lo lắng:

- Phụng muội, nếu chúng ta diên trì chờ đến lúc ả yêu phụ Đào Thất Cô chiếm được nửa bức Cửu Trùng Đồ thì mọi dự tính của huynh sẽ hỏng mất.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng bắn khoăn:

- Bất cứ thế nào hiện giờ chúng ta cũng không nên xuất hiện, hãy chờ ả Câu Phụng vào Tàng Kinh Các lục soát xem kết quả ra sao rồi sẽ hành động.

- Phụng muội hoài nghi lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm chẳng?

- Đúng vậy.

- Phụng muội nghi ngờ chuyện gì?

- Theo muội nghĩ, lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm có thể không cất giữ nửa bức Cửu Trùng Đồ trong Tàng Kinh Các mà ở một nơi khác.

- Do đâu Phụng muội nghĩ ra điều này?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng giải bày:

- Bức Cửu Trùng Đồ là một bảo vật vô tiền khoáng hậu, tất cả bọn giang hồ đều có tham vọng chiếm đoạt, bất kể sinh mạng. Hiện nay phái Thiếu Lâm đương kim minh chủ, lão chưởng môn nhân lại càng quan tâm đến bức Cửu Trùng Đồ hơn ai hết.

Bởi vì nếu bảo vật này lọt vào tay kẻ khác tất nhiên phái Thiếu Lâm sẽ mất vai trò lãnh đạo quần hùng hắc bạch. Chính vì vậy lão chưởng môn nhân có quyết tâm phải giành cho bằng được nó. Còn một điều khác, trước khi ả yêu phụ Đào Thất Cô tới đây đã gửi tới hậu thư, lão chưởng môn nhân biết rõ công lực của ả cao thâm vô lượng, lẽ nào không phòng bị trước sự thất bại trong cuộc giao tranh.

Cho nên, lão đâu có ngu dại gì cất Cửu Trùng Đồ trong Tàng Kinh Các để đối phương chiếm đoạt.

Thạch Phá Sơn chợt tỉnh ngộ:

- Phụng muội quả thật cao minh, đoán việc như thần.

Đến đây, hai người chợt im đi vì trông thấy Hắc y nữ Câu Phụng và bốn mươi giáo đồ Thiên Ma giáo từ trong Đại Hồng Bảo Điện trở ra.

Hắc y nữ Câu Phụng tới đứng trước mặt nữ giáo chủ Đào Thất Cô.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô hỏi mau:

- Thế nào, Câu nhi có tìm được nửa bức Cửu Trùng Đồ không?

Hắc y nữ Câu Phụng chấp tay:

- Bẩm sư mẫu, đệ tử và chúng giáo đồ đã lục soát cẩn thận nhưng không tìm thấy Cửu Trùng Đồ. Có lẽ lão đại hòa thượng đã cất giấu nơi khác.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô nổi giận, trừng mắt nhìn lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm nói như thét:

- Lão trọc, nửa bức Cửu Trùng Đồ ngươi cất giấu ở đâu, hãy khai mau, bằng không ta sẽ giết sạch các ngươi, không chừa một tên.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm đã quá hư nhược, phải dựa vào cánh tay Phổ Độ đại sư, nhưng vẫn giữ bình tĩnh:

- A di đà Phật! Lúc nãy bản tăng đã nói với thí chủ, trong chùa Thiếu Lâm không có Cửu Trùng Đồ, chỉ tại thí chủ không chịu nghe, đòi vào Tàng Kinh Các lục soát đó thôi.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô giận dữ thét:

- Cho lão đi châu Phật tổ trước.

Cánh tay áo hồng pháp phới.

Đạo kinh nặng vạn cân ào tới tâm huyết lão chưởng môn nhân chùa Thiếu Lâm.

Phổ Độ đại sư, Bát Nhã đại sư kinh hãi đồng quát:

- Không được vô lễ với chưởng môn nhân.

Chưởng kinh của Phổ Độ đại sư và Bát Nhã đại sư song song lướt tới.

Sầm... sầm...

Phổ Độ đại sư, Bát Nhã đại sư cùng rú lên một lượt, cùng bay ngược trở về sau.

Lão chưởng môn nhân mất thăng bằng té quỵ xuống đất, lăn đi mấy vòng, phu ra một vòi máu.

Nội thương của lão đại hòa thượng càng thêm trầm trọng.

Hoằng Đạo đại sư quát:

- Chư vị đạo hữu tử chiến!

Lão đạo nhân lắc mình tới cản ngay trước mặt lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm.

Tuệ Quang đại sư, Thiền Tịnh đại sư, Vong Ngã đại sư cùng lướt phóng lên dàn thành thế trận.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô thét:

- Nhị nữ hãy mau giết bọn trọc.

Hắc y nữ, Lam y nữ phóng mình lên đối diện ba vị đại sư Tuệ Quang, Thiền Tịnh, Vong Ngã.

Song chưởng Hắc y nữ và Lam y nữ giơ lên, xuất chiêu Thiên Ma chưởng. Bóng chưởng màu xanh như hai con quái xà lướt khúc lao nhanh tới Thiền Tịnh đại sư, Tuệ Quang đại sư và Vong Ngã đại sư.

Ba vị đại sư ngó thấy bóng chưởng kỳ dị, kinh tâm hoảng phách giơ chưởng chống đỡ.

Mấy tiếng nổ vang rền như sét đánh. Thiền Tịnh đại sư, Tuệ Quang đại sư, Vong Ngã đại sư rú lên một lượt, bay ra ngoài huỳnh huych.

Vong Ngã đại sư chết thảm, Tuệ Quang đại sư, Thiền Tịnh đại sư cánh tay gãy lìa, máu tuôn xối xả, gượng gạo đứng lên, thân hình run lẩy bẩy.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô trừng mắt nhìn Hoằng Đạo đại sư thét:

- Bay!

Cánh tay áo hồng bay phấp phới.

Đạo kinh nặng vạn cân phóng thẳng vào người Hoằng Đạo đại sư.

Bình!

Hoằng Đạo đại sư bay ngược trở về sau ba trượng, rơi trở xuống, chỉ còn một khối thịt bầy nhầy, trông vô cùng ghê rợn.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô từ từ bước tới lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm.

Trên cây cổ thụ, Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng nói mau:

- Ca ca hãy mau cứu lão. Lão chết... sẽ mất đi tung tích Cửu Trùng Đồ.

Vèo... vèo...

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng và Thạch Phá Sơn bay vút tới đầu trường.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng hét:

- Dừng lại!

Nghe tiếng gió rít, rồi tiếng hét xé mây, nữ giáo chủ Đào Thất Cô ngưng bước. Ái quay lại nhìn xem là ai.

Trông thấy hai bộ mặt quỷ của Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng và Thạch Phá Sơn, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô cười hắc hắc:

- Tưởng ai, hóa ra hai tên mặt quỷ. Các người tới đây có chuyện gì?

Trỏ tay vào lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm, Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng đáp:

- Chúng ta tới đây vì chuyện của lão đại hòa thượng này.

- Chuyện gì?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng nhanh trí:

- Lão hòa thượng kia là tử thù của bọn ta, hãy để bọn ta xử trí.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô trừng mắt:

- Nói láo! Hai người tới đây định chiếm Cửu Trùng Đồ phải không?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng hét trả:

- Nói nhảm. Bọn ta không cần cái thứ quỷ quái đó. Chúng ta chỉ cần báo thù thôi.

- Lão đại hòa thượng có mối thù gì với hai người?

- Đây là chuyện riêng giữa ta và lão hòa thượng, tôn giá không nên lý tới.

- Mẫu thân hai người danh xưng là gì?

- Mẫu thân ta cấm bọn ta không được tiết lộ danh hiệu của người bất cứ với ai, ngoài lão hòa thượng.

- Hừ, hai người liệu có đỡ nổi một chưởng của ta hay không mà tính chuyện càn rỡ?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng được cơ hội dùng lời trêu gan thách thức nữ giáo chủ Thiên Ma giáo:

- Nếu như bọn ta đỡ nổi một chiêu của tôn giá thì sao? Tôn giá có dám nhường lại cho bọn ta xử lý lão hòa thượng kia hay không?

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô cậy mình công lực cao cường, cất giọng ngạo mạn:

- Nếu như hai người đỡ nổi một chưởng của ta mà không chết, ta sẽ rời khỏi nơi này tức khắc. Bằng trái lại hai người cũng đừng trách ta sao ra tay ác độc.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng thầm mừng, gật đầu:

- Lời của tôn giá có giữ đúng hay không?

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô nổi giận:

- Địa vị ta là một giáo chủ của một đại môn phái tiếng tăm lừng lẫy đương thời lại nuốt lời đối với bọn hậu sinh vô danh như hai người hay sao?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng gật đầu:

- Được rồi, thỉnh mời tôn giá xuất chiêu.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng đưa mắt ra hiệu cho Thạch Phá Sơn bước tới đứng song song.

Nàng khẽ giọng:

- Ca ca hãy sử dụng Tam Âm chưởng với mười thành công lực mới mong đỡ nổi Thiên Ma chưởng pháp của ả yêu phụ.

Thạch Phá Sơn khẽ gật đầu, cất hữu chưởng lên, vận mười thành chờ đợi.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng giở ngọn chưởng đen sì, cũng vận mười thành.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô hét:

- Nhận chưởng!

Bóng chưởng khổng lồ màu xanh mang theo kinh lực như biển động ào ào tới Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng và Thạch Phá Sơn.

Đứng ngoài trông thấy ai ai cũng đều nghĩ Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng và Thạch Phá Sơn sẽ tan thân nát cốt vì chiêu Thiên Ma chưởng này.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng và Thạch Phá Sơn cùng xuất chưởng ra một lượt.

Đạo khí thể trắng đục lơ mờ hợp cùng đạo khí thể màu lục tạo thành một vùng chu vi hai trượng bay lên tiếp lấy bóng chưởng khổng lồ.

Một tiếng nổ long trời, mặt đất chuyển rung như đang cơn địa chấn, hàng ngàn tiểu kinh xé gió bắn sang tám hướng, khiến cho quần tăng Thiếu Lâm lẫn chúng giáo đồ Thiên Ma giáo kinh hoàng.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng lui một bộ.

Thạch Phá Sơn cũng lui một bộ, khí huyết sôi trào trong cơ thể.

Bên kia nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô lùi một bước dài, ánh mắt đẹp mê hồn chớp chớp nhìn Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng rồi nhìn Thạch Phá Sơn.

Ả bật thốt:

- Âm Hàn chưởng và Tam Âm chưởng pháp. Hai người là gì của Lãnh Hồn Tiên Nương và lão Địa Phủ Thần Quân chứ?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng lẹ miệng:

- Ta là đệ tử của Lãnh Hồn Tiên Nương. Tôn giá cảm thấy ngạc nhiên lắm hay sao?

Thạch Phá Sơn tiếp lời:

- Ta là hậu duệ của Địa Phủ Thần Quân, thuộc môn đồ đời thứ nhất của sư phụ.

Đến đây, Hắc y nữ Câu Phụng nhìn gần vào bộ mặt quỷ của Thạch Phá Sơn, trong lòng phát sinh mối hoài nghi, nhưng không nói gì.

Sững sờ một lúc lâu, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô hạ thấp giọng:

- Nể tình Lãnh Hồn tỷ tỷ và giữ đúng theo lời hứa vừa rồi, hai người tự nhiên xử lý lão đại hòa thượng kia.

Phất cánh tay áo hồng sang phía Hắc y nữ Câu Phụng và Lam y nữ, ả ra lệnh:

- Nhị nữ hãy thu xếp trở về bản giáo.

Thân ảnh màu hồng chớp động, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô đã ra khỏi cổng chùa, biến mất trong màn đêm.

Hắc y nữ Câu Phụng nhìn Thạch Phá Sơn một cái thật dài, rồi cùng Lam y nữ điều động hai mươi quái nhân vô thường quý và trên ba trăm giáo đồ Thiên Ma giáo rời khỏi đấu trường, nháy mắt không còn tên nào.

Chờ cho bọn giáo đồ Thiên Ma giáo đi xa, Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng nói khẽ:

- Thạch ca ca, chúng ta đi thôi.

Thạch Phá Sơn ngạc nhiên:

- Phụng muội, còn chuyện nửa bức Cửu Trùng Đồ, chúng ta hành động như thế nào?

Hàn Phi Phụng nói:

- Tiểu muội đã nhận định rất kỹ, lão chủồng môn nhân Thiếu Lâm không có nửa bức Cửu Trùng Đồ đó, tìm ở đây cũng chỉ hoài công thôi. Chúng ta hãy gấp rút rời khỏi nơi này, đi tìm chỗ khác.

Thạch Phá Sơn gật đầu:

- Chúng ta đi thôi.

Hai người rời khỏi chùa Thiếu Lâm, đi xuống núi giữa sự kinh ngạc của lão chủồng môn nhân và quần tăng.

Xuống tới chân núi Thiếu Thất, Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng và Thạch Phá Sơn cùng dừng lại

Nàng nhìn chàng:

- Thạch ca ca, chúng ta hãy chia tay nơi này.

Thạch Phá Sơn kinh ngạc:

- Phụng muội đi đâu mà lại ly khai huynh ở chỗ này?

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng nói:

- Tình hình rất cấp bách, chúng ta hãy chia nhau đi tìm nửa bức Cửu Trùng Đồ kia. Chậm trễ bọn giang hồ chiếm được rất tai hại. Bây giờ muội xuống miền nam Trung thổ còn Thạch ca ca hãy lên miền bắc. Chúng ta không nên diên trì thêm phút giây nào nữa.

Thạch Phá Sơn bằng một giọng buồn buồn:

- Phụng muội ra đi hãy nên thận trọng.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng xúc động:

- Ca ca cũng phải hết sức thận trọng. Thôi chúng ta chia tay.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>